

[Jensen (Broby).]

kræve Oplysninger om adskillige af de foreslaaede Bestemmelser for at være vis paa, at vi ikke kommer til at gøre Skade.

Rager: Det Spørgsmaal, der behandles her, er, som det allerede har været bemærket af flere ærede Talere, et Spørgsmaal, der har været rejst for flere Aar siden; men hidtil har det ikke været muligt at gennemføre noget Lovforslag, jeg tror i nogen Grad, fordi de tekniske Vanskeligheder ikke er saa smaa. Det har ogsaa vist sig ved den Diskussion, der har været ført i Dag — navnlig ved de Udtalelser, der er faldet fra den højtærede Handelsminister, kritiserende enkelte af Paragrafferne —, at der er Problemer, som fortjener en nærmere Overvejelse. Det forekommer mig imidlertid, at vi ikke skal vige tilbage for de Vanskeligheder, der er, men bør forsøge at faa denne Sag løst. Funktionærstanden er ikke slem til at ulejligede det offentlige, den fører normalt sin Tilværelse roligt og klarer sig selv.

Naar der kommer et Spørgsmaal, som vedrører Funktionærerne, kunde man fra Rigsdagens Side et Øjeblik henvende sin Opmærksomhed paa, hvilken Stilling Funktionærstanden i Almindelighed samfundsmæssigt har indtaget. Det er efterhaanden en saa stor Stand, at den selvfølgelig ogsaa betyder noget dér, og den har rent a priori til Tider en ret vanskelig Stilling, stillet som den er mellem Chefen og Arbejderne, skulende varetage Chefens Opgave i visse Tilfælde, men ofte havende Interesser, der mere falder sammen med Arbejdernes. Men det forekommer mig, at man bør sige til Funktionærstandens Ære, at den har forstaaet med Takt og i rette Tid at løse de Spørgsmaal, der er kommet frem, de Vanskeligheder, der kunde opstaa.

Funktionærstanden har sørget for at faa de fornødne Aftaler til forskellig Side, saaledes at jeg tror, man maa sige, at den staar klart, og at den har anlagt et samfundsmæssigt Synspunkt, saaledes at den kan udføre det Arbejde, der kræves af den, med Tillid fra begge Sider, baade fra Arbejdsgiverne, som den skal tjene, og fra Arbejderne, hvis Arbejde den skal lede. Den føler sin Forpligtelse mod begge Parter, saaledes at de ikke i givet Tilfælde risikerer fra Funktionærstandens Side en Optraeden, som de ikke har ventet, og som vilde være i Strid med, hvad der ogsaa samfundsmæssigt er rigtigt.

Men naar Funktionærstanden har stillet sig saaledes, saa forekommer det mig ogsaa, at naar den en enkelt Gang møder med nogle

Ønsker, bør vi se paa dem med en Velvilje, der ikke alene viser sig i Ord og i Tilsigelse om velvillig Udvalgsbehandling, men ogsaa deri, at vi i Udvalget tager et virkeligt Arbejde op, og forhaabentlig vil vi hertil opnaa den departementale Støtte, som vil være nødvendig, for at vi kan komme til Bunds i de Problemer, der ligger her.

Om det kan lykkes i denne Samling, er naturligvis et Spørgsmaal. Jeg saa det gerne, men jeg forstaaer, der er saa mange Spørgsmaal, at vi maa gøre os fortrolige med, at vi eventuelt ikke naar det før i næste Samling.

Men jeg kunde tænke mig, at da der er saa mange Spørgsmaal, der skal undersøges, bør vi netop benytte den Tid, der er tilbage endnu i Aar, til at faa disse Spørgsmaal rejst, saa at vi, naar Forslaget kommer igen til Efteraaret, har det Materiale, som Rigsdagen kunde tænke sig at benytte ved den endelige Bearbejdelse af Sagen.

Det, der i øvrigt er det tiltalende ved Lovforslaget, er det, at det ikke er noget Forslag, der stiller Krav om Ydelser fra Statskassens Side, det fremsætter kun Ønske om Regler, om Statstilsyn, om den Garanti, som kan opnaas ved, at det offentlige stiller sig bag ved et Tilsyn med de paagældende Midler og opstiller visse Hovedregler for, hvorledes de skal forvaltes etc. Naar jeg ser Forslaget igennem, finder jeg, at det i Princippet er vel afvejet med en fornuftig Hensyntagen til begge de interesserede Sider. Jeg siger, at jeg finder, at det er vel afvejet i Princippet, men dermed har jeg ikke sagt, at der ikke kan være forskellige Enkeltheder, som jeg kunde ønske anderledes. Baade finder jeg, at den højtærede Handelsminister havde Ret i nogle af de Indvendinger, han kom med, og der kunde ogsaa paa andre Punkter gøres Indvendinger. Men det finder jeg ingen Anledning til at benytte Tiden til at komme frem med her.

Det hele er baseret paa frivillig Pensionering, frivillige Ydelser saavel fra Funktionærernes som fra Selskabernes Side; og det fremhævede det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen ogsaa. Men jeg vil dog sige, at selv om vi sikkert ikke ved denne Lejlighed kommer ind paa det, saa er jeg ganske klar over, at saadan som Samfundet udvikler sig, og efterhaanden som Funktionærstanden bliver et betydningsfuldt Led, særlig inden for store Selskaber, kommer vi ikke uden om engang ogsaa at beskæftige os med Spørgsmaalet om tvungen Pensionering. Dér maa vi naturligvis tage Hensyn til, at det, i hvert Tilfælde til at begynde med, kun kan blive